

Комунитарно право подразумева скуп прописа донесених од стране органа ЕУ, прописа донесених од стране држава чланица у циљу њиховог спровођења, општа правна начела и одлуке Суда правде. Оно је с једне стране, наднационално и обавезујуће за државе чланице Европске уније, а с друге стране је промењиво, јер државе чланице могу на својим самитима да га допуњују и ревидирају.

На тај начин ствара се један посебан правни поредак и јединствен систем права, који има следеће главне карактеристике:

- интегрисан је у националне правне системе свих држава чланица (преко начела директне примене и директног дејства),

- обавезује националне судске органе на потпуну примену (према начелу супериорности, односно супремацијом),

- субјекти комунитарног права ЕУ су државе чланице и физичка и правна лица под њиховом надлежношћу, којима намеће одређене обавезе и истовремено даје права којим се користе физичка и правна лица,

- државе чланице су обавезне да у оквиру својих надлежности обезбеде примену комунитарног права.

Право ЕУ помаже овој заједници у остваривању њених општих циљева, утврђених оснивачким уговорима и њеним политикама. Извори права ЕУ могу се поделити на примарне и секундарне.

26. Примарни извори права.

Примарне изворе права у ЕУ чине оснивачки уговори са њиховим изменама:

- Уговор о оснивању Европске заједнице за угаљ и челик,
- Уговор о Европској економској заједници,
- Уговор о оснивању Европске заједнице за атомску енергију,
- Уговор о спајању,
- Јединствен европски акт,
- Уговор о оснивању ЕУ,
- Уговор из Амстердама,
- Уговор из Нице и
- Уговор из Лисабона,

са свим анексима, протоколима, конвенцијама и изјавама који су придодати уз њих, као и сви појединачни уговори о приступању држава чланица ЕУ.

27. Секундарни извори права.

Секундарне изворе права у ЕУ чине правни акти институција/органа ЕУ – Европског парламента, Савета, Комисије и Европске централне банке (уредбе, упутства, одлуке), међународни уговори закључени између држава чланица засновани на праву ЕУ, међународни уговори којима се уређују међусобни односи ЕУ и других међународних организација и међународни уговори којима се уређују међусобни односи ЕУ и трећих држава.

28. Прописи и други акти које доносе органи ЕУ.

Уредба (енгл. *regulations*) јесте правни акт који има општу примену – важи за све, обавезујућа је у свим својим деловима и директно се примењује у свим државама чланицама (нема простора за њену примену путем прописа које би на основу ње донела држава чланица).